

Kníže Václav

V Čechách byl v 9. století nejmocnější rod Přemyslovců. Knížata se považovala za potomky Přemysla Oráče. České kmeny byly podřízeny Svatoplukově říši a žily s ní v míru. Když Svatoplukova Velkomoravská říše zanikla, ovládli Přemyslovci ostatní kmeny. Kníže Bořivoj zemřel, po něm i Vratislav a na knížecí stolec měl dosednout ještě nezletilý Václav.

Místo něho se ujala vlády jeho babička Ludmila, která malého Václava vychovala. Václavova matka Drahomíra se cítila odstrčená a záviděla Ludmile její moc. Nenávist a pomstychtivost jí nedopřály klidu. Najala vrahy. Ti se jedné noci vkradli na Ludmilin hrad Tetín a ve spánku ji zardousili.

Z uloupené moci se Drahomíra dlouho neradovala. Václav dospěl a podle práva se ujal vlády. Svou matku vyhnal ze země. Svou vládu opíral kníže Václav o církev a její kulturu. Vzdělanost jeho dvora byla známá po celé Evropě.

Václavův ctižádostivý bratr Boleslav však s vládou knížete spokojen nebyl. Chtěl vládnout sám. Se svou družinou zosnoval proti bratrovi spiknutí.

27. září 935 pozval Václava na svůj hrad ve Staré Boleslavi na hostinu. Celý večer předstíral dobré úmysly. Ráno napadli Václava čtyři Boleslavovi muži a u dveří kostela ho zavraždili.

Jak svatý Václav pomáhal

Tři roky po Václavově smrti se začal bratr Boleslav kát, zpytoval své svědomí a nechal převést ostatky na Pražský hrad. Kolem Václava začaly vznikat také legendy, které vyzdvihovaly především jeho zbožnost a mravný život, ukazovaly na jeho vzdělanost a křesťanské skutky milosrdenství.

I dlouho po smrti svatý Václav pomáhal českému národu. V roce 1125 v červnu se prý najednou změnilo počasí - napadl sníh a udeřily tuhé mrazy. Lidé se začínali bát, že přijde pohroma. A také přišla. Německý císař Lotar vytáhl proti knížeti Soběslavovi. Soběslav shromáždil vojsko a poručil přichystat i kopí svatého Václava, které je mělo v poli ochránit proti nepřítelům. V noci se Soběslavovi zdál sen, ve kterém ho svatý Vojtěch nabádal, aby vzal s sebou do boje i praporec jeho otce. Kníže tedy nelenil a vyslal kaplana Víta, aby praporec přinesli. Vít se hnál s družinou, co jim síly stačily, a praporec přivezli včas. Soběslavovo vojsko stálo proti velké nepřátelské přesile. Nad českým šikem zavlál praporec. A tu všechny hlavy vzhledly k obloze, po které plul veliký orel a s hrozivým skřekem mířil na nepřátele. Za ním se na bílém v bílém rouše objevil svatý Václav. Vojsko vyrazilo do boje a zvítězilo.

A ještě jindy svatý Václav v bitvě pomohl. To bylo léta páně 1260, kdy český král Přemysl II. bojoval s Uhry. I tehdy praporec sv. Václava pomohl bitvu vyhrát.